

21. AZK - Δρ. Beate Pfeil: Ο ΠΟΥ, η Συνθήκη για την Πανδημία και η IGV: Απειλούμαστε από ένα ολοκληρωτικό καθεστώς υγείας;

Η ειδική σε θέματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων και δικαιωμάτων των μειονοτήτων, Δρ.Μπεάτε Πφέιλ (Beate Pfeil), θεωρείται μία από τις πιο έμπειρες γνώστες του ΠΟΥ. Ακούραστη, μιλάει τώρα και στο 21ο AZK για τους κινδύνους που μας απειλούν από την επέκταση της εξουσίας του ΠΟΥ. Το επίκεντρο είναι οι πρόσφατα τροποποιημένοι Διεθνείς Υγειονομικοί Κανονισμοί (IGV) και η προγραμματισμένη συνθήκη για την πανδημία. Το ερώτημα που τίθεται είναι: Μας απειλεί ένα ολοκληρωτικό καθεστώς υγείας; Δεν πρέπει να χτυπήσουν όλοι οι συναγερμοί όταν ο ΠΟΥ διεκδικεί με αυταρχικό τρόπο το μονοπώλιο της αλήθειας σε θέματα υγείας; Πού είναι η απαραίτητη ελεγκτική αρχή που θα εμποδίζει τον Γενικό Διευθυντή του ΠΟΥ να κηρύσσει καταστάσεις έκτακτης ανάγκης κατά το δοκούν;

Στην επόμενη παρουσίαση, μια έμπειρη νομικός θα εμβαθύνει και θα τεκμηριώσει το συγκλονιστικό θέμα του Δρ. Μάικλ Μπρούνερ (Michael Brunner) από ακόμη πιο πρακτική άποψη. Ασχολείται κυρίως με τους κινδύνους που μας απειλούν από τις νομικές ίντριγκες του ΠΟΥ και τις συμβάσεις του για την πανδημία, καθώς και από τον IGV, δηλαδή τους διεθνείς κανονισμούς για την υγεία. Τίθεται το ερώτημα: απειλούμαστε ακόμη και από ένα ολοκληρωτικό καθεστώς υγειονομικής περίθαλψης; Πριν προσκαλέσουμε αυτή την περαιτέρω φωτεινή προσωπικότητα στην 21η AZK με τις εξειδικευμένες απόψεις της για να μας εμπλουτίσει, ας ρίξουμε μια ματιά στο βιογραφικό της. Η Δρ. Μπεάτε Σίμπιλ Πφέιλ (Beate Sibylle Pfeil), γεννημένη το 1967, είναι Γερμανίδα δικηγόρος και ανεξάρτητη ερευνήτρια που ειδικεύεται σε θέματα που αφορούν τις εθνικές μειονότητες στην Ευρώπη. Αυτό ισχύει ιδιαίτερα στο πλαίσιο του συνταγματικού, διεθνούς και ευρωπαϊκού δικαίου. Έχει γίνει γνωστή στον εξειδικευμένο τομέα της μέσω μεγάλου αριθμού διαλέξεων και θεμελιωδών δημοσιεύσεων, μεταξύ άλλων ως συν-συγγραφέας ενός πολύτομου εγχειριδίου για τις εθνοτικές ομάδες. Ήταν εκδότρια από το 2008 έως το 2016. Από το 2019 είναι συν-εκδότρια του Ευρωπαϊκού Περιοδικού για Θέματα Μειονοτήτων (EJM). Σπούδασε νομικά στο Πανεπιστήμιο της Χαϊδελβέργης και πέρασε τις δεύτερες κρατικές εξετάσεις στο Φράϊμπουργκ. Το 2002 αποφοίτησε με άριστα από το Πανεπιστήμιο του Ίνσμπρουκ με διδακτορικό στη νομική επιστήμη. Εργάστηκε και διεξήγαγε έρευνα στο Ινστιτούτο του Νοτίου Τιρόλου για τις εθνοτικές ομάδες για 20 χρόνια. 17 χρόνια εκ των οποίων ως αναπληρωτής επιστημονικός διευθυντής. Από το 2017 έως το 2023, ήταν Γερμανίδα μέλος της επιτροπής εμπειρογνομόνων για τον Ευρωπαϊκό Χάρτη Περιφερειακών ή Μειονοτικών Γλωσσών, μια διεθνή συνθήκη του Συμβουλίου της Ευρώπης. Από το 2017 έως το 2022 ήταν αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κέντρου για θέματα μειονοτήτων στο Φλένσμπουργκ. Το τρέχον έργο της επικεντρώνεται στα μέτρα corona, συμπεριλαμβανομένων των σχεδίων ΠΟΥ από νομική άποψη. Είναι μέλος του Δικτύου Κριτικών Δικαστών και Εισαγγελέων, των Γιατρών και Επιστημόνων για την Υγεία, την Ελευθερία και τη Δημοκρατία, των Ελεύθερων Δικηγόρων,

των Δικηγόρων για τον Διαφωτισμό, της Παγκόσμιας Συμμαχίας για την Υγεία και του Ορκού του Ιπποκράτη, μιας επαγγελματικής ιατρικής ένωσης. Σήμερα, η Δρ. Μπεάτε Πφείλ μιλάει για τον ΠΟΥ, τη συνθήκη για την πανδημία και τους διεθνείς κανονισμούς υγείας. Απειλούμαστε από ένα ολοκληρωτικό καθεστώς υγειονομικής περίθαλψης; Καλώς ήρθατε, Δρ. Μπεάτε Πφείλ. Σας ευχαριστούμε που μοιράζεστε μαζί μας τις εξειδικευμένες γνώσεις σας. Σας ευχαριστώ πολύ. Να είστε ένα ακονισμένο βέλος. Σας ευχαριστώ. Θα είμαι πολύ επικίνδυνος σήμερα, αλλά όχι τόσο επικίνδυνος όσο ο ΠΟΥ. Και πρώτα απ' όλα, θα ήθελα να ευχαριστήσω από τα βάθη της καρδιάς μου τον κ. Μπρούνερ για το θαυμάσιο θέμα του, ιδίως επειδή ακριβώς αυτή η απαραβίαστη ανθρώπινη αξιοπρέπεια με ώθησε να ξεκινήσω τις νομικές μου σπουδές. Αυτή η πρώτη φράση από τον γερμανικό βασικό νόμο ήταν πάντα η έμπνευσή μου για όλες τις νομικές μου σπουδές. Και όταν μιλάω για τον ΠΟΥ σήμερα, νομίζω ότι όλοι μας δεν χρειάζεται να είμαστε δικηγόροι, αν φορέσουμε τα γυαλιά της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και κρίνουμε τον ΠΟΥ από αυτή την άποψη, ίσως προκύψουν αυτόματα κάποιες απαντήσεις. Στη συνέχεια, θα ήθελα φυσικά να επικεντρωθώ κυρίως στις δύο σημαντικές συνθήκες του ΠΟΥ, τους διεθνείς κανονισμούς υγείας και τη συνθήκη για την πανδημία. Ας ξεκινήσουμε όμως εξηγώντας τι ισχύει ήδη στον ΠΟΥ. Διότι αυτό που βιώσαμε στα λεγόμενα χρόνια της κορώνας από το 2020, και αυτό δεν μπορεί να τονιστεί αρκετά συχνά, έχει να κάνει με το καθεστώς του ΠΟΥ που ήδη ισχύει. Ως εκ τούτου, το πρώτο σημείο, WHO aktuell. Στη συνέχεια, υπάρχει το ερώτημα τι θα μπορούσαμε ενδεχομένως να αντιμετωπίσουμε εάν οι αλλαγές στους διεθνείς υγειονομικούς κανονισμούς που εγκρίθηκαν υπό αμφισβητούμενες συνθήκες την 1η Ιουνίου 2024 τεθούν πράγματι σε ισχύ, σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο και ενδεχομένως και στο εσωτερικό της χώρας. Στη συνέχεια, σε ένα τρίτο σημείο, θα ήθελα να αναφερθώ στη συνθήκη για την πανδημία, η οποία εγκρίθηκε μόλις φέτος, αλλά όχι ακόμη πλήρως. Θα ήθελα να το εξηγήσω αυτό εν συντομία αργότερα. Και στη συνέχεια, στο σημείο 4, θα παρουσιάσω τα συμπεράσματά μου. Το σημείο 5 αφορά τη διερεύνηση προοπτικών: τι μπορεί να συμβεί τώρα με τον ΠΟΥ και τα σχέδιά του; Και πάνω απ' όλα ένα ερώτημα που νομίζω ότι μας αφορά όλους: τι μπορούμε να κάνουμε; Εμείς, οι μεμονωμένοι πολίτες. Ναι, σημείο 1. Θα ξεκινήσω λέγοντας κάτι για τον ΠΟΥ και τα υπάρχοντα σφάλματα του συστήματός του. Αυτό είναι ένα απόλυτο σφάλμα του συστήματος. Ο ΠΟΥ ιδρύθηκε το 1948 ως ένωση κρατών. Και αργά αλλά σταθερά, από τα μέσα της δεκαετίας του 1980, δημιουργήθηκε ένα πρόβλημα εδώ, το οποίο είχε να κάνει, μεταξύ άλλων, με το γεγονός ότι οι ΗΠΑ πάγωσαν τις συνδρομές των μελών τους στα μέσα της δεκαετίας του 1980. Το σύνηθες είναι ότι οι οργανισμοί αυτοί χρηματοδοτούνται από τακτικές, μη δεσμευμένες εισφορές των κρατών μελών τους. Στα μέσα της δεκαετίας του 1980, οι πολιτείες πάγωσαν επίσης τις συνδρομές τους ως αποτέλεσμα της ώθησης από τις ΗΠΑ. Και τότε άρχισε... Τότε, κρυφά, αθόρυβα και σιωπηλά, η καταστροφή άρχισε να παίρνει τον δρόμο της. Σήμερα, περίπου το 85% του προϋπολογισμού του ΠΟΥ εξαρτάται από εθελοντικές δωρεές, οι περισσότερες από τις οποίες προορίζονται για συγκεκριμένους σκοπούς. Αυτοί οι δωρητές, οι οποίοι είναι πλέον δωρητές του ΠΟΥ, περιλαμβάνουν επίσης χώρες που όχι μόνο πληρώνουν τις συνδρομές τους, αλλά και... δωρίζουν ξεχωριστά στον ΠΟΥ. Η Γερμανία είναι, λέω, δυστυχώς πολύ υποδειγματική εδώ. Έτσι, τα χρήματα των φόρων μας πηγαίνουν στον ΠΟΥ για την αποτελεσματικότητα. Και δεδομένου ότι οι ΗΠΑ έχουν πλέον αποσχιστεί, η Γερμανία είναι μάλλον ο νούμερο ένα δωρητής. Στη συνέχεια, στους δωρητές περιλαμβάνονται επίσης διεθνείς κυβερνητικοί οργανισμοί και στη συνέχεια έρχεται το ευαίσθητο σημείο, συμπεριλαμβανομένων πολλών ιδιωτών. Τώρα, όπως περιέγραψα στο τρίτο βέλος, υπάρχει μια νέα φανταστική μελέτη από την Ιταλία, όχι, από την Αυστραλία, όχι την Ιταλία. Έχουν ερευνήσει τις δωρεές που προορίζονται για τον ΠΟΥ - αν και υπάρχουν μόνο οκτώ φαρμακευτικές εταιρείες μεταξύ αυτών - αλλά όλα τα άλλα

ιδρύματα, οργανισμοί που δεν είναι κράτη, αλλά που δωρίζουν στον ΠΟΥ για συγκεκριμένο σκοπό, έχουν σχεδόν 100% φαρμακευτικά συμφέροντα, και η μελέτη αυτή το αποκαλύπτει αυτό με έναν έξυπνο τρόπο. Το αποκαλούν φαρμακοσυμβατό. Και τα δύο κορυφαία είναι το Ίδρυμα Gates και η συμμαχία εμβολίων Gavi. Ένα ακόμη σημείο εκ των προτέρων, αλλά οι ιδρυτές του ΠΟΥ είχαν κάτι στο μυαλό τους όταν έγραψαν στο άρθρο 37 του Συντάγματος του ΠΟΥ ότι ο Γενικός Διευθυντής και το προσωπικό δεν πρέπει να ζητούν οδηγίες από οποιαδήποτε κυβέρνηση ή αρχή κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Και αυτό που ισχύει για τις κυβερνήσεις ή τις δημόσιες αρχές ισχύει ακόμη περισσότερο για τους σκοπούς του φαρμακευτικού κλάδου ή των οργανισμών που συνδέονται με τον φαρμακευτικό κλάδο. Αυτό σημαίνει ότι ο ΠΟΥ παραβιάζει το ίδιο του το καταστατικό με αυτές τις δεσμευμένες δωρεές, ενώ υπάρχουν και πρόσθετες κατευθυντήριες γραμμές. Στη συνέχεια, έχουμε ένα άλλο πρόβλημα στο παρασκήνιο αυτών των δωρεών του ΠΟΥ, το οποίο δεν μπορεί να τονιστεί αρκετά συχνά: Αν, για παράδειγμα, στο Γερμανικό Κοινοβούλιο λέγονταν ότι πρέπει απλά να αυξήσουμε ξανά τις συνδρομές των κρατών μελών, τότε θα είχαμε λύσει εύκολα το πρόβλημα της εξάρτησης από τη φαρμακευτική βιομηχανία. Όχι, εδώ και πολύ καιρό εδραιώνουμε και θεσμοθετούμε κρυφά και αθόρυβα τις σχέσεις μεταξύ κρατών και ιδιωτικών εταιρειών στο παρασκήνιο μέσω αυτής της ύπουλης, θα έλεγα, κατασκευής συμπράξεων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, η οποία δεν αμφισβητείται πλέον, όπου φυσικά ο ΠΟΥ συνδέεται με κυβερνήσεις, με το περίφημο Ίδρυμα Γκέιτς και, σημειωτέον, με κατασκευαστές εμβολίων στο πλαίσιο του GAVI ή του CEPI, για παράδειγμα. Στην GAVI συμμετέχουν επίσης η Unicef, η Παγκόσμια Τράπεζα και άλλες ΜΚΟ. Η Επιτροπή της ΕΕ και άλλα ερευνητικά ιδρύματα συμμετέχουν στο CEPI, το οποίο έχει πρόγραμμα για την ανάπτυξη εμβολίων κατά όλων των κανόνων σε 100 ημέρες. Από νομική άποψη, αυτό είναι απολύτως απαράδεκτο, διότι τα κράτη – και εδώ επιστρέφουμε στην αρχική ιδέα – τα κράτη πρέπει να υπηρετούν τον άνθρωπο, την ανθρωπίνη αξιοπρέπεια και την ελευθερία του ανθρώπου, ενώ οι ιδιωτικές εταιρείες μπορούν νόμιμα να έχουν κερδοσκοπικό χαρακτήρα. Αν όμως συνδυαστούν και τα δύο και τα κρατικά ιδρύματα εξαρτώνται από ιδιωτικές δωρεές που καθοδηγούνται από το κέρδος, τότε βρισκόμαστε ήδη μπροστά σε μια καταστροφή. Και όλο αυτό το πρόβλημα, το οποίο συνδέεται ήδη με τον ΠΟΥ και το οποίο δεν έχει σκεφτεί μέχρι στιγμής ούτε ένα μέλος της γερμανικής Μπούντεσταγκ, για παράδειγμα - πρέπει να τους το επισημάνουμε - είναι η κατάφωρη έλλειψη διαφάνειας στον ΠΟΥ. Δεν έχουμε μόνο αυτές τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, όπου το ιδιωτικό και το δημόσιο συνδέονται, αλλά έχουμε επίσης, όπως έχουν καταδείξει εξαιρετικοί συνάδελφοι, ένα συνεχές καρουζέλ ανθρώπων μεταξύ της GAVI, του Ίδρυματος Gates και του ΠΟΥ. Παρεμπιπτόντως, το Ίδρυμα Gates αντιπροσωπεύει περίπου το 20% του προϋπολογισμού του ΠΟΥ, τόσο άμεσα όσο και έμμεσα μέσω άλλων οργανισμών που χρηματοδοτεί. Και ο κ. Γκέιτς (Gates), ο οποίος εμφανίζεται ως φιλόanthropos από τη μία πλευρά, επωφελείται από όλα αυτά τα κέρδη που προκύπτουν από αυτές τις υποτιθέμενες δωρεές από την άλλη. Έτσι, τώρα έχουμε μαζικές συγκρούσεις συμφερόντων, αν ένας λεγόμενος εμπειρογνώμονας του ΠΟΥ έχει εργαστεί στη φαρμακοβιομηχανία από τη μία πλευρά και μετά ξαφνικά γυρίζει πίσω στον ΠΟΥ ή μετά κάνει πάλι κάτι στο GAVI, τότε έχουμε συγκρούσεις συμφερόντων όσον αφορά την ισχύ και τώρα που έρχεται η ώρα, αυτές δεν αποκαλύπτονται, και η προστασία των δεδομένων παίζει ξαφνικά ρόλο εδώ. Στη συνέχεια, το επόμενο σημείο: συμβόλαια με τους δωρητές του ΠΟΥ, από τα οποία θα μπορούσε κανείς ίσως να δει ποιους σκοπούς συνδέουν οι δωρητές με τη δωρεά τους, ίσως λένε, Τζο, χρησιμοποίησε το εμβόλιό μας ModRNA, είναι υπέροχο, τουλάχιστον όταν πρόκειται για κέρδος, διαφορετικά δεν θα σου δωρίσουμε τίποτα, γι' αυτό σε παρακαλώ να το συστήσεις, και τι σύμπτωση, ούτε αυτά τα συμβόλαια αποκαλύπτονται, δεν είναι προσβάσιμα στο ευρύ κοινό. Και το επιστέγασμα είναι μια

διαδικασία που ονομάζεται Διαδικασία καταγραφής επείγουσας χρήσης από το 2022 στον ΠΟΥ. Οι φαρμακευτικές εταιρείες μπορούν ήδη να υποβάλουν εκεί αιτήσεις για φάρμακα και εμβόλια που θα παράγουν στη συνέχεια, μία φορά ως ένα είδος δοκιμαστικής δοκιμής, πριν γνωρίζουμε ακριβώς ποιος υποτιθέμενος επικίνδυνος πανδημικός ιός κινείται τώρα ξανά, δηλαδή μία φορά αφηρημένα με τοποτηρητές και στη συνέχεια, σε δεύτερο στάδιο, όταν η λεγόμενη πανδημία τότε εμφανιστεί, με τους αντίστοιχους συγκεκριμένους παθογόνους μικροοργανισμούς, αυτά τα φάρμακα και εμβόλια αξιολογούνται, μία φορά από μια προκαταρκτική επιτροπή, στη συνέχεια από μια καθυστερημένη (επιτροπή). Αλλά τώρα έρχεται το κατ' εξοχήν σκάνδαλο: ο ΠΟΥ διατηρεί το δικαίωμα να αποφασίζει ο ίδιος τι θα κάνει ή όχι με τα αποτελέσματα αυτών των εκθέσεων εμπειρογνομώνων, και εδώ πάλι διατηρεί το δικαίωμα να αποφασίζει αν θα τις δημοσιεύσει ή όχι. Ο ΠΟΥ διατηρεί τον πλήρη έλεγχο των αποτελεσμάτων των εκθέσεων εμπειρογνομώνων. Πρόκειται επίσης για ένα απαράμιλλο σκάνδαλο και στη συνέχεια αναρωτιόμαστε γιατί τόσο πολλοί άνθρωποι υποφέρουν τώρα από βλάβες από τα εμβόλια, από τον εμβολιασμό corona, τον λεγόμενο εμβολιασμό corona, και κάποιοι από αυτούς δεν γνωρίζουν ακόμη ότι αυτό μπορεί να είναι η αιτία. Έτσι τώρα έχουμε έναν ΠΟΥ που, σε αυτό το πλαίσιο, υποφέρει ήδη από μαζικά σφάλματα του συστήματος και τώρα έρχεται το πολύ μεγάλο πρόβλημα που συνδέεται με το γεγονός ότι ένα μόνο άτομο στον ΠΟΥ έχει υπερβολικές εξουσίες. Και αυτός είναι ο Γενικός Διευθυντής, όπως γνωρίζουμε: ο κ. Τέντρος (Tedros) ειδικότερα βρίσκεται επίσης στο επίκεντρο των οργανώσεων ανθρωπίνων δικαιωμάτων λόγω εγκλημάτων πολέμου και ούτω καθεξής. Αυτός ο Τέντρος, ο οποίος δεν έχει καμία απολύτως δημοκρατική νομιμοποίηση, μπορεί ήδη να κηρύξει τις λεγόμενες καταστάσεις έκτακτης ανάγκης στον τομέα της υγείας διεθνούς ενδιαφέροντος. Και σε αυτή τη βάση, μπορεί να εκδώσει τις λεγόμενες συστάσεις, και είδαμε το αποτέλεσμα αυτής της αυθαίρετης ενέργειας του κ. Τέντρος το 2020. Όπως όλοι γνωρίζουμε, επρόκειτο για απαιτήσεις εμβολιασμού και δοκιμών, ιατρικές εξετάσεις, θεραπείες, εντοπισμό επαφών, απομόνωση, καραντίνα, ταξιδιωτικούς και εμπορικούς περιορισμούς κ.ο.κ. Τώρα, ο ελεγκτής γεγονότων μπορεί να πει ναι, αλλά ο Τέντρος πρέπει να λάβει υπόψη ορισμένα πραγματικά κριτήρια, όπως αναφέρεται στους διεθνείς υγειονομικούς κανονισμούς. Ναι, και τότε ο δικηγόρος ζητωκραυγάζει και λέει, ναι, έχουμε έναν τεράστιο κατάλογο ασθενειών, αν υπάρχουν και εξαπλωθούν γρήγορα σε όλο τον κόσμο, τότε μπορεί να κηρύξει κατάσταση έκτακτης ανάγκης. PHEIC για συντομία, Public Health Emergency of International Concern, τι ειρωνεία. Και αν στη συνέχεια διατυπώσει συστάσεις, για παράδειγμα για γενικές απαιτήσεις εμβολιασμού ή εμβολιασμού για συγκεκριμένα ιδρύματα, τότε πρέπει να επανεξετάσει την αναλογικότητα, πρέπει να ελέγξει αν βοηθάει καθόλου στον περιορισμό των μολυσματικών ασθενειών παγκοσμίως, τι γίνεται με τις παρενέργειες και ούτω καθεξής, πρέπει να κάνει τα πάντα. Ναι, είναι στα χαρτιά, αλλά, και αυτό είναι επίσης πολύ λίγο γνωστό, ακόμα πολύ λίγο γνωστό, τα επιστημονικά στοιχεία και η αναλογικότητα είναι τόσο σημαντικά εδώ και δεν αξίζουν το χαρτί στο οποίο είναι γραμμένα. Επειδή αυτός ο Τέντρος έχει μια επιτροπή έκτακτης ανάγκης που τον συμβουλεύει, αλλά μόνο τον συμβουλεύει, δεν είναι καθόλου ανεξάρτητη, τα μέλη της διορίζονται από τον ίδιο τον Τέντρο και, αν χρειαστεί, απομακρύνονται ξανά. Σε αντίθεση με το λεγόμενο συνταγματικό κράτος που επιδιώκουμε σήμερα, δεν υπάρχει ανεξάρτητη εποπτική αρχή. Ποιο είναι το αποτέλεσμα όλων αυτών; Έχουμε μαζικές συγκρούσεις συμφερόντων. Υπάρχει ένας τεράστιος κίνδυνος αυθαιρεσίας, κατάχρησης εξουσίας από τον κ. Τέντρος, στον οποίο πιθανώς διάφοροι άνθρωποι στο παρασκήνιο του ψιθυρίζουν πράγματα που δεν έχουν καμία σχέση με την τεκμηρίωση και την αναλογικότητα. Γι' αυτό και αναφέρεται εδώ κάτω η λέξη «κίνδυνος εξωτερικού ελέγχου», από οποιονδήποτε και αν προέρχεται. Και αυτό που βρίσκεται στο τέλος αυτής της αλυσίδας είναι το χειρότερο: ο

κίνδυνος, ο οποίος έχει από καιρό συνειδητοποιηθεί, για μαζικές παραβιάσεις των θεμελιωδών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος στη ζωή, τη σωματική ακεραιότητα και, φυσικά, την παραβίαση της ανθρώπινης υγείας. Αυτή είναι, και δεν μπορεί να ειπωθεί αρκετά συχνά, η ΠΟΥ σήμερα. Τι μας περιμένει στο μέλλον, αν αυτοί οι διεθνείς υγειονομικοί κανονισμοί, οι οποίοι είναι τώρα σχετικά κοντά μας, υιοθετηθούν - όπως είπα, πέρυσι και τώρα έχει παρέλθει η προθεσμία υποβολής αντιρρήσεων για όλα σχεδόν τα κράτη- αυτή ήταν η 19η Ιουλίου. Τα κράτη θα είχαν τη δυνατότητα να αντισταχθούν στην έναρξη ισχύος αυτών των διεθνών υγειονομικών κανονισμών, από το 2024, έναντι του ΠΟΥ. Τότε ο παλιός ΠΟΥ θα είχε εφαρμόσει την προηγούμενη έκδοση. Πολύ λίγες χώρες έκαναν χρήση αυτής της προθεσμίας της 19ης Ιουλίου, δυστυχώς, περισσότερα σχετικά με αυτό αργότερα. Ως αποτέλεσμα αυτής της μη ένστασης, οι υπόλοιποι υποχρεούνται τώρα βάσει του διεθνούς δικαίου να εφαρμόσουν αυτές τις ΔΥΑ, εάν δεν το έχουν ήδη πράξει, και θα τεθούν σε ισχύ βάσει του διεθνούς δικαίου στις 19 Σεπτεμβρίου. Τι λέει; Στον ισχύοντα IGV έχουμε ήδη διατυπώσει το PHEIC - τώρα προστίθεται και η πανδημική κατάσταση έκτακτης ανάγκης - ως εντατική μορφή και εκεί διαπιστώνουμε - ως νομικοί το βλέπουμε αμέσως, ότι υπάρχουν και άλλα επιπλέον εντατικά στοιχεία - ότι πρέπει να είναι ακόμα πιο επικίνδυνο, ότι ο ιός πρέπει να εξαπλώνεται ακόμα πιο γρήγορα σε πολλές χώρες. Πρόκειται για την υπέρβαση των δυνατοτήτων του συστήματος υγειονομικής περίθαλψης. Το θέμα είναι ότι αυτός ο ιός, όπως είναι φρικτά ζωγραφισμένος στον τοίχο, μπορεί να προκαλέσει κοινωνική και οικονομική αναστάτωση και μετά λέει ότι ο υψηλός κίνδυνος είναι αρκετός. Αυτό είναι επίσης ένα σκάνδαλο χωρίς προηγούμενο. Ένα λειτουργικό συνταγματικό δικαστήριο, όπως για παράδειγμα το γερμανικό ομοσπονδιακό συνταγματικό δικαστήριο, θα έπρεπε να καταργήσει μια τέτοια κατάσταση εκ των προτέρων. Στη συνέχεια, σημείο 2: τι ακριβώς λέει ρητά το νέο IGV; Αυτό που η φαρμακευτική βιομηχανία πιθανώς επιθυμούσε και ελπίζε εδώ και πολύ καιρό, ο νέος στόχος, η όμορφη νέα γλώσσα, τα σχετικά προϊόντα υγείας, μεταξύ των οποίων φυσικά τα φάρμακα, τα λεγόμενα εμβόλια και, κατά τη γνώμη μου, πολύ ανησυχητικά, οι θεραπείες με βάση τα κύτταρα και τα γονίδια. Σύμφωνα με όσα ακούσαμε τώρα από τον συνάδελφο Μπράουντι (Broudy). Και αυτοί, όλοι αυτοί οι πόροι, μπορούν τώρα να αποτελέσουν αντικείμενο συστάσεων έκτακτης ανάγκης. Αλλά το TETROS, ο Γενικός Διευθυντής, μπορεί επίσης να εκδίδει συστάσεις εκτός καταστάσεων έκτακτης ανάγκης. Αυτές είναι οι λεγόμενες πάγιες συστάσεις. Η έρευνα και η ανάπτυξη τέτοιων προϊόντων θα πρέπει τώρα να συνεχιστεί δυναμικά, και είναι απολύτως σαφές από τις δηλώσεις του ΠΟΥ ότι όλα αυτά θα είναι τώρα προϊόντα με βάση το Mod RNA, ιδίως όταν πρόκειται για εμβολιασμούς. Η έρευνα και η ανάπτυξη πρέπει να προωθηθούν μαζικά, νέες πρόσθετες παραγωγικές εγκαταστάσεις πρέπει να κατασκευαστούν σε όλο τον κόσμο, διότι, όπως ακούσαμε τώρα και στη Γενεύη, το πρόβλημα με την κορόνα ήταν ότι οι αναπτυσσόμενες χώρες δεν είχαν προφανώς επαρκή πρόσβαση σε όλες αυτές τις ευλογίες, γι' αυτό και χρησιμοποιείται τώρα η αρχή της ισότητας, της ίσης κατανομής. Και η αλληλεγγύη, και στο πλαίσιο της αλληλεγγύης, οι πλουσιότερες χώρες θα πρέπει να βάλουν το χέρι στην τσέπη για να μπορέσουν οι φτωχότερες να παράγουν ακόμη περισσότερο. Και όπως ανέφερα προηγουμένως, υπάρχει ήδη αυτός ο κατάλογος έγκρισης έκτακτης ανάγκης, που σημαίνει ότι ο ΠΟΥ προσπαθεί ήδη να ασκήσει τεράστια επιρροή στις ρυθμιστικές αρχές του κόσμου. Η παραγωγή αυτού του λεγόμενου εμβολίου ModRNA συνδέεται αναπόφευκτα με μια μορφή έρευνας για το κέρδος της λειτουργίας. Αυτό σημαίνει ότι τα παθογόνα της πανδημίας, τα οποία αναζητούνται τώρα σθεναρά παγκοσμίως, επειδή είναι επίσης πολύ κερδοφόρα, τροποποιούνται τεχνητά στο εργαστήριο, δηλαδή η μετάλλαξη δημιουργείται τεχνητά, ώστε να μπορεί να αναπτυχθεί εμβόλιο κατά αυτής ακριβώς της μετάλλαξης. Οι ειδικοί διαφωνούν για το πόσο επικίνδυνο είναι αυτό. Ακούω τον Δρ. Βόνταργκ (Wodarg),

μετά ακούω τον καθηγητή Βίζεντανγκερ (Wiesendanger). Δεν είμαι ειδικός εδώ, δεν μπορώ να κρίνω. Το μόνο που βλέπω είναι ότι η πίεση που ασκείται εδώ είναι πολύ σαφής: υπάρχουν σαφή συμφέροντα εδώ. Υπάρχουν κάποιοι που θα ήθελαν να δουν μια νέα πανδημία. Αυτό είναι το μόνο που μπορώ να συμπεράνω από όλα αυτά. Με άλλα λόγια, έχουμε μια περαιτέρω ενίσχυση αυτής της μονόπλευρης, φαρμακευτικά προσανατολισμένης εικόνας της ιατρικής. Έχουμε αύξηση των κινδύνων ασφαλείας. Ο καθηγητής Κέμερερ (Kemmerer) λέει σωστά ότι με αυτή την ένεση mod RNA, η πανδημία θα βρει στην πραγματικότητα πολύ καλύτερο έδαφος στο ανθρώπινο σώμα. Με το να στραγγαλίζουν το ανοσοποιητικό σύστημα, οι ενέσεις αυτές επιταχύνουν περαιτέρω τις πανδημίες. Αυτό μπορεί να ειπωθεί με βεβαιότητα με βάση την τρέχουσα κατάσταση των γνώσεων. Η ζωή και η υγεία κινδυνεύουν ακόμη περισσότερο. Τώρα έρχεται ένα τρίτο εξαιρετικά επικίνδυνο σημείο. Αυτή η IGV περιέχει πλέον αυτά που ακούμε από την ΕΕ εδώ και πολύ καιρό και αυτά που ακούμε και στις δικές μας χώρες. Βρισκόμαστε εδώ στο συνέδριο κατά της λογοκρισίας. Και ένα από τα πιο επικίνδυνα ιδεολογικά εργαλεία είναι αυτή η ύπουλη ιδέα ότι υπάρχει κάπου μια αρχή που διεκδικεί το δικαίωμα να καταπολεμήσει την παραπληροφόρηση και την παραπληροφόρηση. Και αυτό το μονοπώλιο της αλήθειας - και πάντα εκπλήσσομαι που κανέναν συνταγματικός δικαστής, σχεδόν κανέναν ειδικό του συνταγματικού δικαίου, δεν αναφέρεται σε αυτό - είναι στην ουσία απολύτως αντίθετο με τα θεμελιώδη δικαιώματα. Το θεμελιώδες δικαίωμα στην ελευθερία της έκφρασης και η ακαδημαϊκή ελευθερία βασίζονται στην ιδέα της ελεύθερης ανταλλαγής απόψεων μέσω του ελεύθερου διαλόγου. Και αν αυτό περιοριστεί, τότε αυτές οι ελευθερίες έχουν ήδη καταπνιγεί στον πυρήνα τους. Τώρα αυτό ισχύει, χωρίς να έχει ακουστεί καμία κατακραυγή από την επίσημη πλευρά. Καταπολέμηση της παραπληροφόρησης και της παραπληροφόρησης στη νέα IGV. Σε αυτό προστίθεται η επικοινωνία κινδύνου. Έτσι, υπάρχει επίσης κάποιος που κάθεται εκεί και ξέρει πώς λειτουργεί, πώς μοιάζει αυτός ο κίνδυνος. Και αυτός καθορίζει τώρα τι θα κοινοποιηθεί στον πληθυσμό, ποιος θα πρέπει να είναι ο κίνδυνος. Και όλα τα υπόλοιπα έχουν σβήσει. Υπάρχει μια πολύ ύπουλη ιδέα πίσω από αυτό. Ονομάζεται καταπολέμηση της infodemics. Και πάλι, γλώσσα προπαγάνδας: infodemic, σχεδόν τόσο επικίνδυνη όσο και η πανδημία. Και η θεωρία αναφέρει ήδη ότι ακόμη και η υπερβολική πληροφόρηση μπορεί να ακυρωθεί. Ποιος αποφασίζει τι είναι υπερβολικό; Και έτσι, εμείς οι άνθρωποι δεν είμαστε πλέον σε θέση να διακρίνουμε ποιες πληροφορίες καταναλώνουμε και ποιες όχι. Τότε κάτι συμβαίνει εδώ και πολύ καιρό με την καθοδήγηση συμπεριφοράς στον ΠΟΥ, αλλά όχι μόνο εκεί. Οι άνθρωποι δεν πείθονται πλέον να τηρούν ορισμένες κατευθυντήριες γραμμές με τη δύναμη της πειθούς και την καλή δουλειά των κρατικών αρχών - αυτό θα ήταν υπέροχο - αλλά στην πραγματικότητα πρόκειται για την καθοδήγηση της συμπεριφοράς των ανθρώπων σε ψυχολογικό επίπεδο. Τότε δεν χρειαζόμαστε πλέον επιστημονικές αποδείξεις, όπως είναι πρακτικό για όσους θέλουν να ασκήσουν εξουσία ή να βγάλουν κέρδος. Το όλο θέμα ενισχύεται από το γεγονός ότι ο ΠΟΥ έχει συνάψει συμβάσεις με ολόκληρο τον κλάδο της ψηφιακής τεχνολογίας. Και σε περίπτωση αμφιβολίας, μπορεί να τους υποδείξει τι πρέπει να θεωρείται αλήθεια και τι ψέμα. Παραδόξως, ούτε αυτοί είναι ανοιχτοί. Έτσι, αυτό που έχουμε εδώ είναι ουσιαστικά ένας αγώνας κατά της ελευθερίας, της γνώμης, της πληροφόρησης και επίσης του Τύπου, του ελεύθερου Τύπου, των ελεύθερων μέσων ενημέρωσης, που εκπροσωπούν διαφορετικές απόψεις. Και φυσικά, και αυτό είναι αρκετά μοιραίο, η ελευθερία της επιστήμης. Τέλος, ένα τελευταίο κρίσιμο σημείο: τι περιλαμβάνεται ακόμα στον IGV; Τώρα απαιτούν από τα κράτη να ιδρύσουν μια εθνική αρχή IGV, η οποία φυσικά θα ασχολείται αποκλειστικά με την εφαρμογή των υποχρεώσεων IGV, και επίσης σε διοικητικό επίπεδο, για παράδειγμα στη Γερμανία, στα ομόσπονδα κράτη ή σε δημοτικό επίπεδο, οι υγειονομικές αρχές θα πρέπει να προσανατολιστούν ή να

ενδιαφερθούν, θα έλεγα, να προσανατολιστούν στις υποχρεώσεις της ΠΟΥ. Σε περίπτωση αμφιβολίας, δεν ελέγχεται πλέον αν αυτά είναι λογικά και, κυρίως, αν είναι συμβατά με τον Βασικό Νόμο, με τα ανθρώπινα δικαιώματα. Αυτό θα αυξήσει σημαντικά την πίεση στα συμβαλλόμενα κράτη να εφαρμόσουν τη συμφωνία. Αυτό θα ήταν το IGV 2024, αυτό που αντιμετωπίζουμε. Η συνθήκη για την πανδημία απέχει ακόμη λίγο και με πολλή τύχη μπορεί να μην υλοποιηθεί. Αυτός είναι επίσης ένας σύνδεσμος για αυτές τις καταστάσεις έκτακτης ανάγκης πανδημίας. Ωστόσο, η ίδια η συνθήκη για την πανδημία δεν περιέχει καμία εξουσιοδότηση για την κήρυξη κατάστασης έκτακτης ανάγκης. Δυστυχώς, έχουμε ήδη το IGV γι' αυτό. Αλλά αναφέρει, για παράδειγμα, ότι η σύμβαση ισχύει κατά τη διάρκεια και μεταξύ πανδημιών. Έτσι, προωθείται εδώ μια αφήγηση περί πανδημίας. Ζούμε στην εποχή των πανδημιών. Η μόνη πιθανή εξήγηση είναι η ζωνονόσος, η οποία τελικά περιλαμβάνει και την ανθρώπινη δραστηριότητα στο παρασκήνιο. Λέξη-κλειδί: έρευνα για το κέρδος της λειτουργίας. Αυτό θα κρυφτεί γρήγορα. Έπειτα, έχουμε εδώ μια περαιτέρω συγκεκριμενοποίηση και ενίσχυση της προώθησης αυτών των σημαντικών προϊόντων υγείας. Όλα όσα έχω ήδη αναφέρει εδώ σχετικά με την IGV. Επιπλέον, η μεταφορά τεχνολογίας θα πρέπει να πραγματοποιείται μεταξύ πλούσιων και φτωχών. Στη συνέχεια, το περίφημο σύστημα πρόσβασης σε παθογόνα και καταμερισμού των οφελών. Το θέμα είναι ότι οι χώρες του κόσμου μάχονται φυσικά για την πρόσβαση στο γενετικό υλικό. Αλλά φάρμακα και εμβόλια μπορούν να αναπτυχθούν σε αυτή τη βάση, ένα μεγάλο μοντέλο κέρδους. Και ιδίως οι φτωχοί θέλουν φυσικά να συμμετέχουν στα κέρδη των πλουσίων. Ίσως αυτή να είναι η καλή μας τύχη, διότι εσωτερικά υπάρχει μια διαμάχη για τα οικονομικά. Και αυτός είναι επίσης ο λόγος για τον οποίο αυτή η συνθήκη για την πανδημία δεν έχει ακόμη υλοποιηθεί. Και αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο και φέτος, κατά την ψήφιση, παραβλέφθηκε σχεδόν το γεγονός ότι στο άρθρο 12 παράγραφος 2 αναφέρεται ότι η συνθήκη μπορεί να υπογραφεί μόνο όταν οι εμπλεκόμενοι έχουν συμφωνήσει σχετικά με ένα παράρτημα αυτού του λεγόμενου «παπικού συστήματος» Αυτό σημαίνει ότι έχουμε μια αχτίδα ελπίδας ότι η διαμάχη από μέσα – όταν δύο μαλώνουν, ο τρίτος χαίρεται – πιθανώς η διαμάχη για τα χρήματα, παίζει πολύ μεγάλο ρόλο εδώ και μας γλιτώνει από αυτή τη συμφωνία για την πανδημία. Και αυτό θα ήταν φανταστικό. (Πρόκειται) φυσικά ακόμα για την ενίσχυση των συστημάτων έγκρισης έκτακτης ανάγκης. Αυτό που προηγουμένως αναφερόταν σε αυτό το ειδικό φύλλο - ως το ονομάσουμε Emergency Use Listing - τώρα συγκεκριμενοποιείται εκεί. Έτσι, στο τέλος, πρόκειται για την εγκαθίδρυση ενός παγκόσμιου ιατρικο-βιομηχανικού συμπλέγματος, τίποτα άλλο. Δεν έχει να κάνει με την υγεία. Πρόκειται για το αντίθετο της υγείας. Οι άνθρωποι θα ζήσουν εδώ. Η ανθρώπινη υγεία και η σωματική ακεραιότητα τίθενται σε κίνδυνο προς όφελος του κέρδους και της εξουσίας. Και στη συνέχεια έχουμε το τρίτο σημείο: η έννοια του infodemic στη συνθήκη για την πανδημία είναι πολύ ανησυχητική. Στο IGV έχουμε συμπεριλάβει την καταπολέμηση της παραπληροφόρησης και της ψευδούς ενημέρωσης. Τώρα έρχεται άλλη μια βόμβα. Πρόκειται για την ενίσχυση των γνώσεων του πληθυσμού σε θέματα επιστήμης, υγείας και πανδημίας. Έτσι, εδώ είναι το σημείο όπου το υποτιθέμενο μονοπώλιο του ΠΟΥ στην αλήθεια γίνεται ξεκάθαρα αντιληπτό: ο πληθυσμός πρέπει να υποστεί πλύση εγκεφάλου στους τομείς των πανδημιών, της δημόσιας υγείας και της επιστήμης - μόνο αυτό που ο ΠΟΥ εννοεί με αυτά, φυσικά. Ναι, διότι, όπως είπα, δεν έχουμε εποπτικό όργανο. Έχει ήδη ειπωθεί με σαφήνεια από υψηλόβαθμο εκπρόσωπο του ΟΗΕ, χωρίς καμία κατακραυγή από τα Ηνωμένα Έθνη- ο ΠΟΥ είναι θυγατρική του ΟΗΕ, όπως είναι γνωστό, και τα Ηνωμένα Έθνη είναι ο ιδιοκτήτης της επιστήμης. Τι σχέση έχει η επιστήμη με την ιδιοκτησία; Η μόνη εξήγηση είναι πάντα η εξουσία και το κέρδος. Και στη συνέχεια οι άνθρωποι θα πρέπει να ενημερώνονται για την αποτελεσματικότητα και την ασφάλεια των ιατρικών προϊόντων. Αυτό θεωρείται ως δεδομένο

και η καθοδήγηση της συμπεριφοράς θα συνεχίσει να προωθείται. Στη συνέχεια, έχουμε περαιτέρω καινοτομίες, έναν ενισχυμένο μηχανισμό παρακολούθησης και στη συνέχεια την εισαγωγή της ήδη υπάρχουσας αρχής «Μία Υγεία», η οποία συνδέει την υγεία των ζώων με την περιβαλλοντική υγεία και την ανθρώπινη υγεία και η οποία δίνει στον ΠΟΥ περαιτέρω τεράστιες εξουσίες και η οποία, φυσικά, χρησιμεύει επίσης για να υποστηρίξει αυτή τη θεωρία των ζωνοσώων. Ότι οι πανδημίες δεν μπορούν ποτέ να προκληθούν από τον άνθρωπο, αλλά μόνο από ζώα που ξαφνικά αρρωσταίνουν επικίνδυνα, για οποιονδήποτε λόγο, και το όλο θέμα εξαπλώνεται στους ανθρώπους. Η διάχυση των ζωνοσώων έχει ήδη συμπεριληφθεί. Ναι, και αν ξαναδούμε το όλο θέμα τώρα, την ιδέα ότι η ανθρώπινη αξιοπρέπεια είναι απαραίτητη, την ιδέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, της ελευθερίας. Και αν κοιτάξουμε αυτά τα συμβόλαια, τότε πρώτα απ' όλα έχουμε μια ενισχυμένη πραγματική απειλή για την κρατική κυριαρχία. Τονίζω το *de facto*, διότι ακόμη και το 2020 κανένα κράτος δεν ήταν υποχρεωμένο να εφαρμόσει απλώς αυτό που συνιστά ο ΠΟΥ. Αλλά τα κατάφεραν. Το έκαναν και με συγκλόνισε βαθιά. Και ο κ. Μπρούνερ (Brunner) εξήγησε πολύ καλά πού βρίσκονται οι ελλείψεις στα νομικά μας συστήματα. Κατά την άποψή μου, αυτό που λείπει είναι το ήθος χωρίς το οποίο δεν μπορεί να υπάρξει το πιο όμορφο νομικό σύστημα, το ήθος που είναι επίσης ικανό να αντισταθμίσει ένα ανεπαρκές νομικό σύστημα. Είχαμε εποχές, για παράδειγμα στη Γερμανία, και βεβαίως και αλλού, με ένα λειτουργικό Ομοσπονδιακό Συνταγματικό Δικαστήριο που θεωρούσε την ελευθερία και την αξιοπρέπεια του ατόμου ως σημείο εκκίνησης και τερματισμού και την έθετε σε προτεραιότητα. Και όλα αυτά έχουν χαθεί. Θυμάμαι πόσο τρομοκρατήθηκα όταν διάβασα για πρώτη φορά στο *Handbuch des Staatsrechts* ότι κάθε σύνταγμα ζει με προϋποθέσεις που δεν μπορεί να δημιουργήσει μόνο του. Και πάντα σκεφτόμουν, ναι, αν είναι στο χαρτί, τότε θα τιμηθεί. Τόσο αφελής είσαι ως φοιτητής νομικής. Τώρα έλαβα ένα μάθημα, αλλά πρώτης τάξεως. Με αυτόν τον γνωστικό πόλεμο, με αυτήν την πολιτική της πληροφορίας, με αυτήν την Πράξη Ψηφιακών Υπηρεσιών της ΕΕ, με αυτήν την παράλογη ασθένεια των ελεγκτών γεγονότων, καταλήγουμε σε μια πλήρη αναμόρφωση των ανθρώπων από ανεξάρτητα σκεπτόμενους πολίτες σε υπάκουους υπηκόους. Αυτό ισχύει για όλους τους τομείς, συμπεριλαμβανομένης της κρατικής οντότητας, της δικαστικής εξουσίας, της νομοθετικής εξουσίας κ.ο.κ. Και χωρίς αυτό το ήθος της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και ελευθερίας, ένα νομικό σύστημα δεν μπορεί πλέον να λειτουργήσει. Ο συνάδελφος Μπρούνερ το εξέφρασε υπέροχα και ίσως σε αυτό το σημείο: στο πρώτο σχέδιο για ένα γερμανικό σύνταγμα υπήρχε αρχικά η φράση «ο κράτος υπάρχει για χάρη του ανθρώπου, όχι ο άνθρωπος για χάρη του κράτους». Και όλα αυτά τώρα, όπως το εξέφρασε υπέροχα με άλλο τρόπο, όλα αυτά έχουν καταρρεύσει αυτή τη στιγμή. Έτσι, η κυριαρχία συνεχίζει να απειλείται μαζικά από τον ΠΟΥ και έχουμε μια πλήρη αποτυχία του συνταγματικού ελέγχου, συμπεριλαμβανομένων των συνταγματικών δικαστηρίων. Το βλέπω με φρίκη, ειδικά στη Γερμανία, και οι πολιτικές διώξεις που λαμβάνουν χώρα στη χώρα μας είναι κάτι που δεν θα μπορούσα ποτέ να ονειρευτώ. Και στη συνέχεια, βέβαια, αυξημένος κίνδυνος μαζικών περιορισμών της ελευθερίας, αυθαίρετης κήρυξης κατάστασης έκτακτης ανάγκης, πιθανώς μόνιμης έκδοσης συστάσεων που περιορίζουν την ελευθερία. Και με φόντο την έλλειψη οργάνων ελέγχου σε επίπεδο ΠΟΥ και τα κράτη που απλά αγνοούν τα όργανα ελέγχου τους. Στη συνέχεια, έχουμε ένα επιπλέον σημαντικό σημείο, όπως έχουν επισημάνει επανειλημμένα οι συνάδελφοί μας Σίλβια Μπέρεντ (Silvia Behrendt) και Αμρέι Μίλερ (Amrei Müller): έχουμε, και αυτό εντάσσεται στη συνολική παγκόσμια εικόνα, μια υφέρπουσα ιδεολογική στρατιωτικοποίηση της πολιτικής υγείας. Δεν περιλαμβάνεται στις συνθήκες, αλλά υπάρχει ένα δόγμα για την παγκόσμια ασφάλεια της υγείας: οι παθογόνοι μικροοργανισμοί αντιμετωπίζονται ως στρατιωτικός εχθρός, ως κίνδυνος για την ασφάλεια, και στη συνέχεια πρέπει να υπάρχει μια αυτόματη αντίδραση, οπότε εγκαθίσταται ένας

αυτοματισμός και φυσικά υπάρχουν εμβόλια εναντίον τους, όπως είναι φυσικό. Οι άνθρωποι δεν αναρωτιούνται πλέον αν εμβολιάζουν ανθρώπους μέχρι θανάτου. Και συμπεριλάβαμε επίσης, αν και μόνο σε ένα σημείο, φυσικά, μια ενίσχυση της συνολικής ψηφιακής επιτήρησης της ανθρωπότητας, με την εισαγωγή ψηφιακών διαβατηρίων εμβολιασμού, όχι μόνο, αλλά και ένα πολύ σημαντικό ζήτημα όταν πρόκειται για ολοκληρωτικούς ελέγχους. Στη συνέχεια, βέβαια, οι αυξημένες διαδικασίες υγείας μέσω αυτού του ιατρικού-φαρμακευτικού συμπλέγματος, η έννοια του infodemic, την έχω ήδη περιγράψει λεπτομερώς. Και στη συνέχεια μια υφέρπουσα ιδεολογική αναδιοργάνωση και σε αυτές τις συμβάσεις. Το θέμα είναι να απομακρύνουμε αργά αλλά σταθερά τους ανθρώπους από την ιδέα ότι εγώ είμαι το άτομο και ότι η ελευθερία μου είναι το σημείο εκκίνησης και λήξης. Όχι, εσείς δεν είστε τίποτα, η κοινότητα είναι τα πάντα. Σας ακούγεται οικείο αυτό; Η ανθρώπινη αξιοπρέπεια, δεν αποτελεί πλέον ζήτημα. Έχουμε μια εξέλιξη προς τη συλλογική υπακοή. Σε αυτό περιλαμβάνεται, για παράδειγμα, η λεγόμενη προσέγγιση «Whole-of-Society». Αυτό σημαίνει ότι, όταν εκδηλώνεται μια επικίνδυνη πανδημία, όλοι στην κοινωνία πρέπει να παραμείνουν ενωμένοι και να συσπειρωθούν. Τι σημαίνει αυτό λογικά; Λογικά, όποιος δεν συνεργάζεται, μένει έξω, το έχουμε ξαναζήσει αυτό. Πρέπει να «εμβολιαστείτε» με τα θεμελιώδη δικαιώματά σας, αλλιώς θα φύγετε. Οτιδήποτε έχει διαφωνούσα άποψη δέχεται μαζικές επιθέσεις με τον έναν ή τον άλλον τρόπο, και επιπλέον υπάρχουν αυτά τα ψευδο-θεμελιώδη δικαιώματα της ισότητας και της αλληλεγγύης. Και τότε βρίσκονται στο ίδιο επίπεδο με τα πραγματικά ανθρώπινα δικαιώματα. Ναι, αυτή είναι στην πραγματικότητα η απάντηση. Έχουμε, ρωτώ, μας απειλεί το ολοκληρωτικό υγειονομικό καθεστώς; Δεν έχουμε μόνο ένα ολοκληρωτικό υγειονομικό καθεστώς, το οποίο βρίσκεται στον αέρα, αλλά και μια παγκόσμια εξέλιξη προς τον αυταρχισμό και τον ολοκληρωτισμό, σε μέρη όπου δεν είναι ακόμα ή δεν έχει φτάσει τόσο μακριά. Θα έρθει και εκεί. Έχουμε μαζική πίεση στο κράτος δικαίου, στα θεμελιώδη δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος της εθελοντικής συναίνεσης σε ιατρικά πειράματα, όπως ήδη αναφέρεται στο άρθρο 7 του Συμφώνου των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Έχουμε πίεση στην κυριαρχία των κρατών μελών και, τελικά, αυτόν τον πολύ μεγάλο κίνδυνο. Επομένως, πρόκειται πραγματικά για τα πάντα. Ως εκ τούτου, στο τμήμα 5, πολύ συνοπτικά, τι συμβαίνει στη συνέχεια; Έχουμε, δόξα τω Θεώ, μπορείτε να σταθείτε σε αυτά τα κράτη όπως θέλετε, αλλά η αποχώρηση των ΗΠΑ ήταν ένα εξαιρετικά σημαντικό μήνυμα. Η Αργεντινή ακολούθησε. Τα κράτη αυτά δεν θα υποστηρίξουν πλέον καμία έκδοση της IGV. Αυτά τα IHR 2024 δεν υποστηρίζονται επίσης από το Ισραήλ και την Ιταλία, πολύ συναρπαστικό. Η Αυστρία υπέβαλε επίσης ένσταση, αλλά μόνο, λέω σε εισαγωγικά, επειδή συνειδητοποίησε πολύ αργά ότι το Κοινοβούλιο δεν είχε ακόμη δώσει τη συγκατάθεσή του. Αυτό όμως θα έπρεπε να είχε εγκριθεί σύμφωνα με το Σύμφωνο, ακόμη και το πρώτο IGV. Αυτό σημαίνει ότι θα εξακολουθήσουν να θέλουν να λάβουν την έγκριση του Κοινοβουλίου - αλλά και πάλι. Όσον αφορά τη σύμβαση για την πανδημία, όπως έχω ήδη περιγράψει, ελπίζουμε ότι δεν θα τεθεί σε ισχύ. Και ένα σημαντικό πράγμα - και το παρατήρησα αυτό με το παράδειγμα της Αυστρίας - είναι ότι οι κυβερνήσεις, αν δεν είναι άμεσα δημοκρατικά εκλεγμένες, επιτρέπεται να διαπραγματεύονται και να υπογράφουν συνθήκες βάσει του διεθνούς δικαίου. Κατά κανόνα, ωστόσο, τα κοινοβούλια πρέπει να δώσουν την έγκρισή τους. Καταφέραμε επίσης να το ξεκινήσουμε αυτό στην Αυστρία την τελευταία στιγμή, επειδή κατά κάποιο τρόπο είχε παραβλεφθεί, παραδόξως. Γι' αυτό είναι σημαντικό ότι ένα πράγμα είναι η εκπροσώπηση βάσει του διεθνούς δικαίου και ένα άλλο η δημοκρατική νομιμοποίηση αυτών των κυβερνητικών αποφάσεων. Κατά κανόνα, εμπλέκονται τα κοινοβούλια. Με άλλα λόγια, καλούμε επίσης τους δικηγόρους του κόσμου να ελέγξουν ξανά: επιτρέψατε καν σε ένα κοινοβούλιο να έχει λόγο; Εάν όχι, παρακαλείσθε να ανατρέξετε σε αυτό και να το απαιτήσετε. Διαφορετικά, αυτές οι IGV δεν μπορούν απλώς να

ζητηθούν σε αυτές τις χώρες. Η Γερμανία είναι λίγο πιο εμπειριστατωμένη και έχει πλέον περάσει έναν νόμο συναίνεσης μέσω της ομοσπονδιακής κυβέρνησης. Όμως η Γερμανία είχε ήδη αφήσει να λήξει η περίοδος των αντιρρήσεων εκ των προτέρων, πράγμα που στην πραγματικότητα αντιστοιχεί σε πράξη επικύρωσης. Ας φανταστούμε τώρα ότι ο Ομοσπονδιακός Κοινοβούλιο και το Ομοσπονδιακό Συμβούλιο δεν εγκρίνουν αυτόν τον νόμο. Τότε η κυβέρνηση θα βρεθεί σε δύσκολη θέση. Από τη μία πλευρά, έχει την υποχρέωση βάσει του διεθνούς δικαίου, από την άλλη όμως δεν μπορεί να αγνοήσει τη δημοκρατικά εκφρασμένη βούληση του κοινοβουλίου. Πρέπει να φοβόμαστε ότι θα συμφωνήσουν. Παρ' όλα αυτά, θεωρώ πολύ ενδιαφέρον αυτό που συμβαίνει. Και προέρχομαι από τον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων· εμείς στην Αυστρία πρέπει επίσης να αξιοποιήσουμε κάθε ευκαιρία που παρουσιάζεται για να επιστήσουμε την προσοχή σε τέτοια προβλήματα. Είναι επίσης ενδιαφέρον να σημειωθεί ότι στη Γερμανία ο εν λόγω νόμος ορίζει ήδη ότι η συναίνεση στη IGV περιορίζει το θεμελιώδες δικαίωμα στη σωματική ακεραιότητα, την προσωπική ελευθερία, το απόρρητο της αλληλογραφίας, του ταχυδρομείου και των τηλεπικοινωνιών και το δικαίωμα στην ελεύθερη κυκλοφορία. Έτσι, υποθέτουν κατά κάποιο τρόπο ότι αυτό είναι αυτόματο, παρόλο που οι γερμανικές αρχές θα πρέπει στην πραγματικότητα να εφαρμόσουν τη νομοθεσία του ΠΟΥ. Ναι. Και δεν το συζητήσαμε, ο κύριος Μπρούνερ και εγώ. Αλλά για μένα είναι πάντα σημαντικό να επιστρέφουμε στην ιδέα της ανθρώπινης αξιοπρέπειας όταν πρόκειται για το τι μπορούμε να κάνουμε. Έχει περιγραφεί πολύ όμορφα ότι η ιδέα της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, επίσης ως το ήθος του βασικού νόμου, απορρέει από την ιδέα ότι ο άνθρωπος είναι εικόνα του Θεού και, ως εκ τούτου, είναι χριστιανικής έμπνευσης. Η αξία του ανθρώπου απορρέει από αυτό καθεαυτό. Και από την ιδέα του Διαφωτισμού, η οποία λέει ότι πρόκειται για την έξοδο του ανθρώπου από την αυτοπροκαλούμενη ανωριμότητά του. Χωρίς αυτό το ήθος, τίποτα δεν λειτουργεί στο νομικό μας σύστημα, και ίσως σχεδόν τίποτα στη ζωή μας. Γι' αυτό το λόγο πρέπει πραγματικά να βάλουμε όλα τα δυνατά μας μέσα. Ο κ. Σάσεκ (Sasek) το είπε πολύ καλά: να ζητάμε πάντα βοήθεια, να εκπαιδεύουμε τους ανθρώπους στην κοινωνία και από την άλλη πλευρά, μέσω πολιτικής δραστηριότητας, διαδηλώσεων, φυλλαδίων, διαλέξεων, οτιδήποτε. Μέσω των ελεύθερων μέσων ενημέρωσης, προσεγγίζοντας τα εταιρικά μέσα ενημέρωσης. Προσπαθώντας ξανά και ξανά, ίσως υπάρχει κάποιος που κάθετα εκεί και είναι προσβάσιμος. Και κυρίως μέσω της ενημέρωσης των πολιτικών, στο βαθμό που πρόκειται για ανθρώπους που ίσως εξακολουθούν να είναι αθώοι. Υποθέτω ότι υπάρχουν πολλοί που δεν είναι αθώοι. Αλλά ίσως οι αθώοι πίσω από τους ενημερωμένους. Παρακαλώ, παρακαλώ διευκρινίστε και ενθαρρύνετε τους ανθρώπους να πάρουν μια απόφαση κατά συνείδηση εδώ. Και στο τέλος, προσπαθήστε πάντα να προσφεύγετε στα δικαστήρια όσο το δυνατόν συχνότερα και να επισημαίνετε ότι εδώ παραβιάζονται στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Και κάθε πράξη, είμαι πεπεισμένος ότι κάθε σκέψη μετράει εδώ του ΟΧΙ και δεν θέλουμε έναν τέτοιο κόσμο. Κινούμαστε προς ένα όραμα για έναν καλύτερο κόσμο με ανθρώπινη αξιοπρέπεια και ελευθερία. Με αυτό κατά νου, σας ευχαριστώ πολύ. Σας ευχαριστώ πολύ, Μπέατε Πφέιλ. Το βέλος μου είναι και πάλι ακονισμένο. Δεν έχει τελειώσει ακόμα. Αυτή η εκπνοή μετά την Corona τελείωσε. Δεν είναι αλήθεια. Το ακούσατε. Μπορώ μόνο να επαναλάβω όλα όσα είπατε. Απλά να προχωρήσουμε με την ενημέρωση. Όσο μπορούμε, όσο ακόμα μπορούμε. Τότε θα συνεχίσουμε να παρακολουθούμε. Ευχαριστούμε που ήσασταν μαζί μας. Μαζί. Συνεχίστε να μας συνδέετε. Συνεχίστε να συνδέεστε μεταξύ σας. Μακάρι να έρθουν τόσοι πολλοί δικηγόροι και δικαστές και κάθε είδους πράγματα και να ενισχύσουν αυτό το μέτωπο. Ευχαριστούμε για τις εξειδικευμένες γνώσεις σας. Τις χρειαζόμαστε. Ευχαριστούμε.

από hm.

Πηγές:

-

Θα μπορούσε επίσης να σας ενδιαφέρει:

#AZK - www.kla.tv/AZK_EL

#AZK21 - www.kla.tv/AZK21_EL

#EisigiseisAZK - Εισηγήσεις AZK - www.kla.tv/EisigiseisAZK

#WHO - www.kla.tv/WHO_EL

#SimantikaVinteo - Σημαντικά βίντεο - www.kla.tv/SimantikaVinteo

#BeatePfeil - Μπεάτε Πφέιλ - www.kla.tv/BeatePfeil_EL

Kla.TV – Οι άλλες ειδήσεις... ελευθερες– ανεξαρτητες – ανευ λογοκρισίας...

- ➔ Τι δεν θα έπρεπε να αποκρύπτουν τα μέσα ενημέρωσης ...
- ➔ Λίγα που ακούστηκαν από τον λαό για τον λαό ...
- ➔ Καθημερινά ειδήσεις απο τις 19:45 και μετα www.kla.tv/el

Αξίζει να παρακολουθήσετε!

Δωρεάν συνδρομή με εβδομαδιαίες ειδήσεις μέσω ηλεκτρονικού ταχυδρομείου στην διεύθυνση...:

www.kla.tv/abo&lang=el

Σημείωση Ασφαλείας:

Δυστυχώς αντίθετες φωνές εξακολουθούν να λογοκρίνονται και να καταστέλλονται. Εφόσον το ρεπορτάζ μας δεν συμβαδίζει με τα συμφέροντα και τις ιδεολογίες του συστημικού τύπου, είναι αναμενόμενο, οτι θα βρεθουν προσχήματα ούτως ώστε να μπλοκάρουν ή ακόμα και να ζημιώσουν το κανάλι Kla.TV.

Συνδεθείτε σήμερα κιόλας ανεξάρτητα στο διαδίκτυο!

κάντε κλικ εδώ: www.kla.tv/vernetzung&lang=el

Δικαίωμα χρήσης: [Τυποποιημένη άδεια Kla.TV](#)

Η Kla.TV παράγει όλες τις εκπομπές εθελοντικά και χωρίς κερδοσκοπικό σκοπό. Η διάδοση των προϊόντων μας από εσάς είναι η μόνη αμοιβή μας! Περισσότερες πληροφορίες: www.kla.tv/licence